

llas. També hi havia 'n Xeringa y 'n Pastrana que s' hi habian apostat de bon matí, puig casualitat! tots dos habian anat el día avans á la vila en busca d' un acanador de terras, habent anat á parar á la mateixa casa.

Ja estant tirant ratllas, y l' arbre qu' era un cirerer bort s' escau al bell mitj de la partió. Enfadats s' ajocan tots dos á terra esgrutollant per veurer las arrels cap á quin cantó tiravan, diguentse mil disbarats y malas paraulas. Lo acanador de terras al veurer aixó va apayvagarlos y va dirlos—Mireu no os enfadeu. Lo millor que podeu fer es arrancar-lo ja que 'l fruyt no val res y quedeu fora de rahons. perque d' altre modo ne tindreu cansó llarga.

—Tu ets un mal home, diu 'n Pastrana á n' en Xeringa.

—Tu un gata-maula.

—Tu un burro.

—Tu. . . ¡un sabil. . .

—*Lladre.*

—*Murri.*

—Home petit, sense vergonya.

—Nas arremengat; boca de magrana.

Vaja, deixeu de cosas; diu lo acanador; arragleho.

—Com ho fariau; diu en Xeringa.

—Arrencant l' arbre; diu l' acanador.

—Ca barret, jo no m' hi conformo.

—Jo tampoch, contesta 'n Pastrana.

—Anirem d' advocat, hi veurem qui guanya.

—Ja podem anarhi. Cap á *Granuyés* falta gent. Y á n' els dos días ja hi habia querella entaulada.

D' anadas y vingudas de la vila si va costarlosen aquell ditxos arbre, y al fi los advocats que 'ls servian, com que treballavan d' *estranquis* van aconsellarlos, diguentlosi que valia mes que ho arreglessin posantse d' acort y sortirne d' una vegada, perque aixó aniria llarch, y aquestas coses á to hom cansan.

Va acabarse lo plet y la manera com van arreglar' ho ningú s' ho esperava.

Va posarse nada menos que mitj poble per banda y aquest va resoldrer que 'l cirerer quan fes fruyt fos partit aquest á l' un y á l' altre. No avinguentse en Xeringa ab aquestas condicions per por del *pispeyo* que molt l' hi agradava á n' en Pastrana de la *fruita* dels altres, van resoldrer empeltar de *figa* lo cirerer y aixís quedes ben marcada la fruyta de l' un y la del altre, de modo que l' un pogues menjarse las cireras agres, puig lo cirerer ho era y l' altre las figas poch maduras per causa del empelt que no lligaba.

Aixís va acabar la cansó d' en Xeringa y en Pastrana en lo poble de Marata quedant mes amichs que may desde aquell día, anant los dos de bras á totes horas, habent sigut la causa de tan *santa* unió y amistat, lo cirerer empeltat de *figa*.

Gall de llevó.

Tardor

(*Quadret*)

Lo vent totes las fullas
s' emporta arreu.
No quedan en los arbres
mes que tronchs sechs.

Quina tristesa 's nota
tot resta quiet.
¡Que l' istiu ja n' es fora
prou se coneix!

Ja no cantan com antes
los aucellets:
que ajoch per tot ne buscan.
que 'ls guardi 'l fret.

Las plantas se mustigan,
la fló 's marceix;
y 'ls camps sa verda ufana
perden també,